

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010248
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2013 prejednal odvolanie obžalovaného

F. J.

nar. XX.XX.XXXX v N. D., trvale bytom U. č. XX, okres N. D., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 2T/121/2012-232 zo dňa 23.10.2012 a takto

o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. J. o d s u d z u j e podľa § 323 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody na 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a náhrade škody v napadnutom rozsudku ostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/121/2012-232 zo dňa 23.10.2012 bol obžalovaný F. J. uznaný vinným v bode 1) z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 27. decembra 2011, v čase medzi 00.20 hod. až 00.45 hod. v Považskej Bystrici, na sídlisku Stred v bare Majestic, v opilom stave fyzicky napadol tam prítomného O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. K. XXX tak, že vrazil do neho, následne ho udrel päťou do tváre, trhal ho za košeľu a zhodil ho na zem, a keď mu chcel v ďalšom konaní zabrániť W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., časť N. N. XXX, udrel ho päťou do tváre, čím takto spôsobil O. Z. a W. Q. zranenia s dobou liečenia do 7 dní; a v bode 2) zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 27. decembra 2011 asi o 00.50 hod. v Považskej Bystrici na Hviezdoslavovej ulici, neďaleko baru Majestic, keď proti nemu zasahovala privolaná hliadka PZ z Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica, v zložení práp. J. U. a práp. Mgr. K. W., vulgárne hliadke PZ nadával, a keď bol vyzvaný, aby sa ukludnil, prestal vulgárne nadávať a preukázal svoju totožnosť, na výzvu nereagoval,

pri zaistení kládol aktívny odpor, pričom bol práp. J. U. spacificovaný na zem, a keď sa mu snažila založiť služobné putá, kopol ju nohou do pravého kolena, pričom v tej dobe ďalší člen hliadky PZ práp. Mgr. K. W. zasahoval proti S. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tiež vulgárne nadával na adresu hliadky PZ, ktorý keď videl ako obžalovaný F. J. kopol práp. J. U., snažil sa jej pomôcť tak, že ako držal S. J. na zemi, chytil aj obžalovaného F. J. a snažil sa ho udržať na zemi, pričom ako sa obžalovaný F. J. metal a trhal na zemi, práp. Mgr. K. W. si odrel obe zápästia a poranil si prsty na ľavej ruke, čím takto obžalovaný F. J. spôsobil práp. J. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D., I. XXXX/XX, pomliaždenie kolenného kĺbu, zlomeninu hlavičky pravej ihlice, čiastočné roztrhnutie píšťalového kolaterálneho (bočného) väzu, drobné trhliny chrupavčitej časti vnútorných nosných kĺbových častí stehnovej kosti, ktoré zranenia si vyžiadali podľa znaleckého posudku znalca chirurga liečenie najmenej štyri mesiace a ktoré zranenia ju obmedzovali v bežnom spôsobe života počas trvania doby liečenia, dlhodobým používaním podpory pri chôdzi, výraznou bolestivosťou poraneného kolena, znemožnením vykonávať niektoré pohyby pravou dolnou končatinou, zdĺhavou rehabilitáciou ako aj pohybovým obmedzím v prípade nastúpenia do zamestnania, a poškodenému Mgr. K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Považská Bystrica, časť Považské N. XX, pomliaždenie oboch zápästí zakrvácanie pod nechtami a natiahnutie kĺbu štvrtého prsta ľavej ruky, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie s dobou liečenia do 7 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 323 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 11 rokov a 7 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť poškodenej J. U., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej splnomocnencom JUDr. Alojzom Žitníkom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, škodu vo výške 3.268,25 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie bolo zahlásené proti výroku o treste, ale v písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal aj výrok o vine. Predovšetkým poukazoval na to, že vzhľadom k tomu, pokiaľ ide o trestný čin výtržníctva, že sa poškodeným za svoje konanie ospravedlnil a aj finančne sa s nimi vysporiadal, malo byť toto posudzované iba ako priestupok. Namietal aj úmysel spôsobiť poškodenej J. U. ťažkú ujmu na zdraví. Vzhľadom na svoju opitosť a na to, že zasahujúci policajt mu nastriekal do tváre kaser, naozaj nemal vedomosť o tom, čo sa deje, a preto si na mnohé okolnosti nepamätá. Podľa jeho názoru zlyhala aj poškodená zasahujúca policajтка, pretože keď videla v akom je stave, nemala ho pacifikovať sama a počkať na príchod ďalších kolegov. Ďalej namietal, že nebola preverená okolnosť, že poškodená mohla mať na kolene už predtým zranenie, z čoho by vyplývala jej dlhodobá práceneschopnosť a liečba. Z uvedených dôvodov si myslí, že jeho konanie malo byť posudzované ako zločin útoku na verejného činiteľa len v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia a vzhľadom na okolnosti prípadu, mohlo byť v jeho prípade použité ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. V závere odvolania opätovne oľutoval svoje konanie, vyslovil snahu po náprave a náhrade spôsobenej škody poškodenej v súvislosti s čím predložil súdu ponuku, ktorú dostal, aby sa mohol vrátiť k hokeju. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, prípadne, aby sám rozhodol tak, že prekvalifikuje jeho konanie v zmysle dôvodov tohto odvolania a uloží mu podstatne nižší trest, prípadne zväží aj jeho podmienený odklad.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu uviedla, že pokiaľ sa týka uznania viny, tomto smere nepovažuje odvolanie za dôvodné a toto navrhuje podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, pretože súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a správne dospel k uznaniu viny. Pokiaľ sa týka uloženého trestu, navrhla odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť v súlade s nálezom ÚS SR zo dňa 28.11.2012, uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 a teda zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby § 323 ods. 3 Tr. zák., so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je potrebné vyhovieť iba pokiaľ sa týka uloženého trestu.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, vychádzajúc pritom nielen z čiastočného doznania sa obžalovaného ale aj z výpovedí svedkov a najmä poškodených. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý po príchode hliadky PZ po tom, čo táto prišla na inkriminované miesto v súvislosti s predchádzajúcim výtržníckym konaním obžalovaného a fyzickým napadnutím dvoch osôb, ktorým aj spôsobil ujmu na zdraví, túto hliadku provokoval urážlivými a vulgárnymi výrokmi a začal voči hliadke aj útočiť. Až na výzvy hliadky a upozornenia, aby sa ukludnil, na čo nereagoval, bol voči nemu použitý slzotvorný plyn, hmaty a chvaty. Ani takto sa nemienil hliadke podrobiť a upustiť od svojho konania a pri snahe poškodenej nasadiť mu putá, túto prudko kopol do pravého kolena a spôsobil jej zranenie popísané v skutkovej časti rozsudku. Charakter a spôsob akým došlo k zraneniu poškodenej plne korešpondoval s vypracovaným znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva, ktorý vylúčil, že by degeneratívne ochorenie pravého kolenného kĺbu malo vplyv na vzniknuté poranenie alebo komplikácie spojené s predmetným poranením kolena. Ani odvolací súd pokiaľ sa teda týka viny nezistil žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo odvolanie obžalovaného dôvodné v tom smere, že by bolo potrebné jeho konanie oproti záverom súdu prvého stupňa prekvalifikovať.

Na druhej strane však musel odvolací súd pri svojom rozhodovaní prihliadnuť k tomu, že v pôvodnom konaní bol obžalovanému ukladaný trest v zmysle tzv. „asperačnej zásady“, za použitia ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého zvýšená spodná hranica trestnej sadzby bola vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov. Za terajšej existencie právneho stavu, keď po 6 mesiacoch od uverejnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012 uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012, ustanovenie § 41 ods. 2 v prvej vete za bodkočiarkou už neplatí, bolo potrebné obžalovanému ukladať trest v rámci zákonnej trestnej sadzby § 323 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí od 7 do 12 rokov. Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám. Po vyhodnotení okolností prípadu, prítiažujúcej okolnosti, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov a s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v predchádzajúcom riadnom živote, uložil potom obžalovanému trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby § 323 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 8 rokov, ktorý trest je zo zákona nepodmienečný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, resp. že nebol vôbec súdne trestaný, zaradil ho odvolací súd pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výrok o vine ako aj výrok o náhrade škody, v ktorom odvolací súd taktiež nezistil žiadne pochybenie, zostali týmto zrušením nedotknuté.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.